



Creu de Roset

Vilada

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector Nord. Camí del castell de Roset
Emplaçament A mig camí del camí del castell de Roset des de Vilada. PR-C147.

Coordenades:

Latitud: 42.14699
Longitud: 1.92471
UTM Est (X): 411152
UTM Nord (Y): 4666656

Classificació

Número de fitxa 08299 - 69
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Titular: 1858403DG1615N0001QQ
Fitxes associades:
[Castell de Roset](#)
[Roset](#)
Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL
Data de registre de la fitxa: dl., 03/12/2018 - 01:00

Descripció

Creu situada a peu del camí del castell de Roset, poc abans d'arribar als plans de la masia de Roset, sota el Serrat del Carme. Es tracta d'una creu llatina de fabricació contemporània i de notables dimensions, feta amb bigues de ferro. Està fixada sobre una base circular feta de morter i pedra concèntrica. Sobre la base s'alça una peanya feta també de pedra i morter que a la part central té funcions de test, on hi ha plantada algunes plantes aromàtiques (romaní, timó, etc.). Feta amb lletres tallades a planxa de ferro s'hi llegeix, en vertical, el nom de "Creu de Roset". A la peanya trobem un petit calaix per a una llibreta de visites. Està orientada a migjorn.

Observacions:

Al costat de la creu s'hi ha erigit contemporàniament, un element memorial fet de pedra i morter, en la qual es pot llegir una inscripció incisa a la llosa superior que diu: "El Pedró de la Creu de Roset, a mig camí del Castell de Roset". La base és en forma de creu elevat el creuer mig metre aproximadament, col·locant la llosa a la part superior. Completa l'element un petit pal del qual oneja una petita senyera. A la part central disposa d'un calaixet metàl·lic per guardar una llibreta de visites.

Història

Tradicionalment hi havia agut en aquest emplaçament una austera creu de fusta que fou destruïda durant la Guerra Civil. Posteriorment es va refer sense gaire atenció, i, contemporàniament, amb la implicació de l'Associació de la Gent Gran de Vilada, es va bastir la creu actual. Amb motiu de la inauguració de la nova creu, el veí del poble Joan Planas Bars, va preparar un text en el qual es recollia part de la tradició oral del poble vinculada a la creu de Roset que a continuació transcrivim: "A Vilada hi havia la dita "el dia 3 de Maig a Espinagalls me'n vaig" perquè és el dia que es recordava com el dia de Santes Creus triat i decidit ja fa molts anys per una gran majoria de creients i d'algun no tan creient de la religió catòlica. L'inici començava al matí amb la missa celebrada pel rector del poble juntament amb els assistents a l'església parroquial de Vilada. En acabar, se sortia amb processó caminant pels camins del poble fins a arribar a la casa d'Espinagalls que és a dalt d'una muntanya i té unes vistes molt maques. Allà hi ha un "pedró" que és el límit del municipi del poble. Anys més tard es va escurçar el recorregut fins a la Creu de Roset.

Últimament, com que aquest dia 3 de maig se solia escaure en dia feiner es va traslladar la celebració al diumenge posterior del 3, fent-se igualment missa per acabar sortint tots a la plaça de l'església. (...) El motiu de la missa i caminada era demanar la protecció de les collites a Sant Galderic i sant Isidre, patrons de la pagesia. (...) Les misses cada any s'han celebrat igualment. Els recorreguts al "pedró" d'Espinagalls, a la Creu de Roset i en darrera instància a la mateixa plaça de l'església se celebraven per tal que el rector beneís el terme i el pa. (...) Es donava el pa un cop l'any i amb torn rotatiu les cases de pagès del poble. La donació la feia el propietari de la finca o el masover (qui havia sembrat i recollit el blat). També anava a càrrec seu la fornada i el repartiment a tots els assistents."

Finalment, Planas explica que l'intent de recuperar la diada va ser voluntat de l'Associació de la Gent Gran de Vilada l'any 2013. Un dia, en una de les seves sortides, es van adonar que la creu havia desaparegut. La decisió va ser fer una creu més grossa i reforçada de ferro, aprofitant el pilot de pedra ja existent per configurar una petita base rodona que servís de banc de descans a qui necessités recuperar forces. També es va decidir incloure algunes plantes aromàtiques (espígol, boix, farigola, timó, romaní) boix i heura com a elements decoratius. L'execució del projecte va ser voluntària amb la participació municipal i permís de la propietat.

Bibliografia

COSTA I SAVOIA, E. i TORT I DONADA, J.: Vilada i la seva rodalia: guia geogràfica. Gestió i Serveis Socioculturals. Barcelona. 2003



